

รูปแบบการจัดการการดูแลเพื่อป้องกันการพลัดตกหกล้มของผู้ป่วยที่มีความพิการ ในหอผู้ป่วย โรงพยาบาลทหารผ่านศึก

A Care Management Model to Prevent Falls among Patients with Disabilities in a Ward at the Veterans General Hospital

วงศ์แข หมูสีโทน¹, กาญจนา ศรีสวัสดิ์², สายสมร เฉลยกิตติ^{3*}

Wongkea Mooseeton¹, Kanjana Srisawad², Saisamorn Chaleoykitti^{3*}

¹นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารทางการพยาบาล), ²สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, ³คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

¹Student of Master of Nursing Science Program (Nursing Administration), ²Faculty of Nursing, Sukhothai Thammathirat Open University, ³Faculty of Nursing, Kasetsart University

(Received: November 22, 2023; Revised: May 7, 2024; Accepted: May 11, 2024)

บทคัดย่อ

การวิจัยและพัฒนา มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างรูปแบบ และศึกษาผลลัพธ์รูปแบบการจัดการการดูแลเพื่อป้องกันการพลัดตกหกล้มของผู้ป่วยที่มีความพิการในหอผู้ป่วย ดำเนินการ 2 ขั้นตอน โดยขั้นตอนที่ 1 การสร้างรูปแบบการจัดการการดูแลเพื่อป้องกันการพลัดตกหกล้ม ผู้ให้ข้อมูลหลักสำหรับการสนทนากลุ่ม คือ ทีมสหสาขาวิชาชีพ ประกอบด้วย แพทย์ ผู้บริหารทางการพยาบาล พยาบาลวิชาชีพ รวม 9 คน และผู้ป่วย จำนวน 9 คน และขั้นตอนที่ 2 ศึกษาผลลัพธ์ของรูปแบบการจัดการการดูแลเพื่อป้องกันการพลัดตกหกล้ม กลุ่มตัวอย่าง คือ พยาบาลวิชาชีพ จำนวน 12 คน และผู้ป่วยที่มีความพิการในหอผู้ป่วย จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แนวประเด็นการสนทนากลุ่ม 2) แบบประเมินปัจจัยเสี่ยงต่อการพลัดตกหกล้ม และ 3) แบบประเมินความพึงพอใจของพยาบาลวิชาชีพได้ค่าความตรงเชิงเนื้อหาอยู่ระหว่าง 0.60 - 1.00 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา และสถิติค่าไคสแควร์ ผลการวิจัยพบว่า

1. รูปแบบฯ ที่สร้างได้ ประกอบด้วย 1) การตรวจร่างกายและการประเมินสภาพผู้ป่วยพิการ 2) การระบุกลุ่มผู้ป่วยและการประเมินปัจจัยเสี่ยงต่อการพลัดตกหกล้มในผู้ป่วยแต่ละรายเพื่อวางแผนในการดูแล 3) การปฏิบัติหรือให้การดูแลตามแผนที่วางไว้ 4) การติดตามประเมินผล และ 5) การส่งเสริมรูปแบบฯ ไปในเชิงนโยบาย

2. อัตราการพลัดตกหกล้มหลังการใช้รูปแบบฯ พบว่า หลังใช้รูปแบบฯ ต่ำกว่าก่อนใช้รูปแบบฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และ หลังการใช้รูปแบบฯ พบว่าพยาบาลวิชาชีพมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ($M = 4.88$, $SD = 0.18$)

ดังนั้นควรนำรูปแบบฯ นี้ไปใช้ในโรงพยาบาลที่มีบริบทใกล้เคียงกัน เพื่อป้องกันการพลัดตกหกล้มของผู้ป่วยที่มีความพิการ

คำสำคัญ: การจัดการดูแล การพลัดตกหกล้ม ผู้ป่วยที่มีความพิการ

*ผู้ให้การติดต่อ (Corresponding e-mail: Saisamorn2006@hotmail.com)

Abstract

This research and development aimed: 1) to create a model of care management to prevent falls of patients with disabilities in a ward at the Veterans General Hospital, 2) to study the rate of falls after using the new model, and 3) to study the satisfaction of professional nurses towards new model of care management. Research was divided in two phases. Phase 1 was dedicated to creating a care management model to prevent falls of patients with disabilities in the ward, using the 3C-PDCA concept, including 5 steps: a) 3C analysis, b) planning, c) practice, d) inspection and e) improvement. A multidisciplinary team of doctors and professional nurses were selected as key informants for participating in a focus group. Phase 2 was dedicated to effectively using the care management model. The sample group comprised 12 professional nurses. The instruments for this research and development were: 1) several group discussion topics, 2) a fall-risk assessment form for patient with disabilities, and 3) a satisfaction assessment form for professional nurses. Content validity value of instruments was between 0.6 - 1.00. Data were analyzed by using statistic development, content analysis and Chi-square test. The results revealed as follows.

1. The format of model consisted of: 1) a physical examination and assessment of disable patients' condition, 2) identification of patients and risk-factors assessment for falls for each, 3) the implementation or care as planned, 4) the monitoring and evaluation and, finally, 5) promoting the model in terms of policy.

2. The results showed that: 1) rate of falls after using the model was significantly reduced, at the .001 level, 2) satisfaction of professional nurses after using the model was at the highest level ($M = 4.88$, $SD = 0.18$).

Therefore, this model can be used in hospital wards with similar context in order to prevent fall of patient with disabilities.

Keywords: Care Management Model, Fall Prevention, Patients with Disabilities

บทนำ

องค์การอนามัยโลกระบุว่าการพลัดตกหกล้มเป็นเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ที่สำคัญระดับโลก มีผู้ป่วยเสียชีวิตจากอุบัติเหตุการพลัดตกหกล้มสูงถึง 6,840,000 รายต่อปี (World Health Organization, 2021) ในสหรัฐอเมริกา พบว่าการพลัดตกหกล้มในโรงพยาบาลสูงถึง 1,000,000 รายต่อปี (Weycer, 2019) ในประเทศไทย พบว่าอุบัติการณ์ผู้ป่วยพลัดตกหกล้มประมาณ 3,000,000 รายต่อปี (Department of Disease Control, 2022) ค่าเฉลี่ยการพลัดตกหกล้มในโรงพยาบาลเท่ากับ 1.3 ครั้งต่อ 1,000 วันนอน (Center for Rehabilitation Medicine, 2020) โรงพยาบาลทหารผ่านศึก พบว่าสถิติการพลัดตกหกล้มในกลุ่มผู้ป่วยที่มีความพิการในหอผู้ป่วยคือปี พ.ศ. 2563 - 2565 จำนวนการพลัดตกหกล้มเท่ากับ 12, 8 และ 10 ครั้ง ตามลำดับ ซึ่งมีสาเหตุจากมีความพิการด้านการเคลื่อนไหวร่างกาย ต้องใช้อุปกรณ์ช่วยในการเคลื่อนไหว ไม่มีญาติหรือผู้ดูแล อัตราการล้มพยาบาลไม่เพียงพอและสิ่งแวดล้อมไม่ปลอดภัย จึงเป็นสาเหตุให้อัตราการพลัดตกหกล้มสูง ส่งผลกระทบต่อการดูแลรักษา เกิดภาวะแทรกซ้อนจากการพลัดตกหกล้ม เช่น มีการบาดเจ็บ ศีรษะกระแทกพื้น หรือรุนแรงถึงกระดูกหักส่งผลให้ผู้ป่วยต้องได้รับการรักษาเพิ่ม สูญเสียค่าใช้จ่าย การฟื้นฟูสภาพร่างกายล่าช้า มีข้อจำกัดในการใช้ชีวิตประจำวันและการเข้าสังคม ส่งผลให้ผู้ป่วยทุกข์ทรมานและไม่พึงพอใจ กล่าวได้ว่า การพลัดตกหกล้มมีผลกระทบต่อร่างกาย จิตใจ เศรษฐกิจ สังคมของผู้ป่วยในโรงพยาบาล (World Health Organization, 2021) ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญในสถานบริการ

การจัดการการดูแล หมายถึง การจัดการการบริการหรือชุดกิจกรรมอย่างครอบคลุมที่เป็นแนวปฏิบัติ เพื่อการดูแลผู้ป่วยให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล สามารถบรรลุเป้าหมายด้านสุขภาพ รวมถึงการส่งเสริมการประสานงาน ปรับปรุงพัฒนากระบวนการทำงานให้เหมาะสมเพื่อลดค่าใช้จ่ายจากการเกิดความเสี่ยงและเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ (Division of Medical Assistance and Health Service, 2023) ตามแนวคิดการพัฒนางานคุณภาพโรงพยาบาล 3C-PDCA ของสถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล แนวคิดนี้มีความเหมาะสมกับบริบทของผู้ป่วยที่มีความพิการ และมีความซับซ้อนด้านการดูแล เมื่อวิเคราะห์ตามบริบทผู้ป่วยที่มีความพิการในหอผู้ป่วย (Context) พบว่า มีความแตกต่างจากผู้ป่วยกลุ่มอื่น เนื่องจากความสามารถดำเนินกิจวัตรประจำวันลดลง มีความผิดปกติด้านการเคลื่อนไหวร่างกายซึ่งเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดการพลัดตกหกล้มได้ง่าย (van Rensburg, van der Merwe, & Crowley, 2020) ความพิการไม่ได้เกิดจากพันธุกรรมหรือโรคประจำตัว แต่เกิดจากการไปรับในสนามรบและได้รับบาดเจ็บจนเกิดความพิการด้านการเคลื่อนไหวร่างกาย เช่น แขน ขา ขาด ซึ่งจัดเป็นกลุ่มที่มีมากที่สุดระดับประเทศ (Nation Office for the Promotion and Development of Quality of Life for Persons with Disabilities, 2022) เมื่อวิเคราะห์ทางด้านจิตใจ พบว่า ผู้ป่วยเป็นทหารผ่านศึกเพศชาย มีความมั่นใจในตนเองสูง จึงไม่ขอความช่วยเหลือจากพยาบาล ทางด้านสังคม พบว่า ผู้ป่วยกลุ่มนี้ไม่มีญาติเฝ้า ทางด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า ผู้ป่วยอยู่โรงพยาบาลนานจึงมีความต้องการในการจัดสัดส่วนสิ่งแวดล้อมด้วยตนเอง เช่น เตียงนอน ช่างเตียง ห้องน้ำ ทางเดินไปห้องน้ำซึ่งยังไม่ปลอดภัย เมื่อพิจารณาด้านเกณฑ์ในการทำงาน (Criteria) พบว่า อัตราการล้มพยาบาลไม่เพียงพอ ระบบการดูแลไม่มีความเจาะจงกับผู้ป่วยพิการ ไม่มีคู่มือแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนขาดความเชื่อมโยงในการดูแล ไม่มีการทบทวน วางแผน ตรวจสอบ ปรับปรุงระบบให้ดีขึ้น ทำให้อัตราการพลัดตกหกล้มไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด (Concept) พบว่าสาเหตุที่กล่าวมาของการพลัดตกหกล้มมีความใกล้เคียงและเป็นไปในทิศทางเดียวกับ 3C-PDCA ดังนั้นการป้องกันการพลัดตกหกล้มจึงต้องพัฒนารูปแบบการจัดการการดูแลเพื่อป้องกันการพลัดตกหกล้มของผู้ป่วยพิการโดยใช้แนวคิด 3C-PDCA สอดคล้องกับการวิจัยของ Kanmali (2021) การพัฒนารูปแบบบริการพยาบาล เพื่อป้องกันการพลัดตกหกล้มของผู้ป่วยที่รักษาตัวในโรงพยาบาลกาฬสินธุ์ที่มีการใช้แนวคิด PDCA ในการพัฒนารูปแบบการดูแลผลการวิจัย พบว่า สามารถลดจำนวนการพลัดตกหกล้มในโรงพยาบาลได้และผู้ใช้บริการเกิดความพึงพอใจระดับมาก ดังนั้นผู้บริหารทางการพยาบาลจึงมีความจำเป็นในการนำแนวคิดนี้มาจัดการการดูแลเพื่อป้องกันการพลัดตกหกล้มของผู้ป่วยที่มีความพิการในหอผู้ป่วย โรงพยาบาลทหารผ่านศึก เพื่อลดอุบัติเหตุการพลัดตกหกล้ม

จากการทบทวนวรรณกรรม พบว่า สถานบริการสุขภาพทั่วโลก มีเป้าหมายในการจัดการบริการสุขภาพ เพื่อแก้ปัญหาด้านการพลัดตกหกล้ม มุ่งลดอุบัติการณ์และเพิ่มความปลอดภัยให้ผู้ป่วย ทั้งด้านการประเมินปัจจัยเสี่ยง การวางแผนจัดกิจกรรมโดยสหสาขาวิชาชีพ การใช้นวัตกรรมต่าง ๆ การนิเทศ การปฏิบัติตามแผนกิจกรรม การติดตามผลลัพธ์ การทบทวนและพัฒนาต่อเนื่อง โดยมีการนำแนวคิดต่าง ๆ มาพัฒนารูปแบบการดูแล เช่น การศึกษาของ Liu, Zhu, & Song (2021) ในการวิเคราะห์และจัดการด้านการพยาบาลเกี่ยวกับการพลัดตกหกล้มในโรงพยาบาลเครือหนานตง โดยใช้แนวคิดการจัดการในการสร้างโปรแกรมการดูแลของพยาบาลเพื่อป้องกันการพลัดตกหกล้มในกลุ่มผู้ป่วยที่เสี่ยงต่อการพลัดตกหกล้ม โดยใช้แบบประเมินความเสี่ยงต่อการพลัดตกหกล้ม ผลการวิจัยพบว่า โปรแกรมดังกล่าวทำให้ความรุนแรงจากการพลัดตกหกล้มและจำนวนผู้ป่วยพลัดตกหกล้มลดลง สอดคล้องกับการศึกษาของ Choeychom, Tiplamai, & Thadthong (2019) ผลของการใช้แนวทางปฏิบัติในการป้องกันการพลัดตกหกล้มในหอผู้ป่วยโรงพยาบาลลพบุรีโดยใช้แบบประเมินความเสี่ยงต่อการพลัดตกหกล้มและการนิเทศทางการพยาบาล พบว่า อุบัติการณ์การพลัดตกหกล้มลดลงและพยาบาลวิชาชีพมีความพึงพอใจต่อแนวปฏิบัติระดับมาก สะท้อนถึงการจัดการบริการสุขภาพ นำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการการดูแลเพื่อป้องกันการพลัดตกหกล้มให้เหมาะสมกับสถานบริการของตนเอง ดังนั้นแนวทางในการแก้ปัญหาการพลัดตกหกล้มของผู้ป่วยที่มีความพิการ ควรเน้นการพัฒนารูปแบบการจัดการการดูแลผู้ป่วย ผู้บริหารทางการพยาบาลโรงพยาบาลทหารผ่านศึกจึงมีความจำเป็นในการนำมาปรับใช้ให้เกิดความเหมาะสมกับบริบทของโรงพยาบาลในการพัฒนารูปแบบการจัดการดูแลผู้ป่วยเพื่อป้องกันการพลัดตกหกล้มในผู้ป่วยที่มีความพิการ

ในหอผู้ป่วย โรงพยาบาลทหารผ่านศึก เนื่องจากผู้ป่วยกลุ่มนี้มีอุบัติการณ์การพลัดตกหกล้มสูง และไม่ปฏิบัติตามเป้าหมายหลักขององค์กรและส่งผลทางลบต่อภาพรวมระบบบริการพยาบาลและความปลอดภัยระดับโรงพยาบาล

โรงพยาบาลทหารผ่านศึก มีวิสัยทัศน์ คือโรงพยาบาลทหารผ่านศึกเป็นโรงพยาบาลที่ธำรงไว้ซึ่งมาตรฐานและคุณภาพการดูแลรักษา ฟันฟู และเป็นเลิศด้านกายอุปกรณ์ มีพันธกิจ คือ ให้การดูแลรักษาฟันฟูและให้บริการด้านกายอุปกรณ์แบบครบวงจรแก่ทหารผ่านศึกและประชาชนทั่วไป ตามมาตรฐาน คุณภาพและประสิทธิภาพ ธำรงไว้ซึ่งคุณธรรมและจริยธรรมเพื่อให้ผู้รับบริการมีความพึงพอใจสูงสุด ผู้ป่วยที่มีความพิการคือผู้ป่วยที่เป็นทหารผ่านศึก ตามประกาศขององค์การทหารผ่านศึก (Veterans Organization, 1967) อีกทั้งองค์กรยังมีเข็มมุ่งในการรักษา มาตรฐานความปลอดภัย (Safety) ส่งเสริมการค้นหาโอกาสพัฒนาจากงานประจำและอุบัติการณ์ต่าง ๆ กำหนดให้มีการบริหารความเสี่ยงเชิงนโยบาย ทั้งนี้จากรายงานบัญชีความเสี่ยงของหอผู้ป่วยพิการ โรงพยาบาลทหารผ่านศึก พบความรุนแรงส่งผลกระทบต่อผู้ป่วยต้องได้รับการรักษา มีค่าใช้จ่ายสูงและอยู่โรงพยาบาลนานขึ้น ส่งผลให้การพลัดตกหกล้มเป็นความเสี่ยงสำคัญอันดับหนึ่งของหอผู้ป่วยพิการและส่งผลกระทบต่อตัวชี้วัดด้านความปลอดภัยระดับโรงพยาบาล จากสถิติผู้ป่วยที่มีความพิการในหอผู้ป่วยของโรงพยาบาล พบว่า อัตราการครองเตียงพักรักษาตัวในหอผู้ป่วยที่มีความพิการสูงอย่างต่อเนื่องย้อนหลัง 3 ปี คือ 105, 115 และ 112 คน ตามลำดับ (Veterans General Hospital, 2022) จากสถิติพบว่าผู้ป่วยส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ผู้สูงอายุ มีโรคเรื้อรัง มีความพิการด้านการเคลื่อนไหว ต้องใช้อุปกรณ์ช่วยเคลื่อนไหวร่างกาย มีความซับซ้อนที่มาจากความพิการและการเจ็บป่วยอื่นร่วมด้วย ส่วนใหญ่พักรักษาตัวถาวรไม่ได้จำหน่าย และไม่มีญาติดูแล ในขณะที่อัตรากำลังของพยาบาลไม่เพียงพอ ปัจจุบันพบว่าพยาบาลผู้ดูแล 12 คน ต่อผู้ป่วยที่มีความพิการ 112 คน (Veterans General Hospital, 2022) ในการจัดการการดูแลเพื่อป้องกันการพลัดตกหกล้ม ควรมีความเฉพาะเจาะจง ถึงแม้โรงพยาบาลมีแนวทางการดูแลไว้บางส่วนแต่พบว่า ยังไม่มีการทำคู่มือและแนวทางการใช้งานอย่างชัดเจน จากการตรวจสอบพบว่า ผู้ปฏิบัติงานยังไม่ปฏิบัติตามในทางเดียวกัน ปัจจุบันยังพบอุบัติการณ์การพลัดตกหกล้มจำนวนมากในกลุ่มผู้ป่วยที่มีความพิการในหอผู้ป่วย แนวทางการดูแลยังไม่ครอบคลุม ไม่สอดคล้องกับบริบทของผู้ป่วยที่มีความพิการ จึงไม่สามารถใช้ดูแลเพื่อป้องกันการพลัดตกหกล้มได้และยังไม่พบว่ามีการทบทวนแนวทางหรือรูปแบบการดูแลเพื่อป้องกันการพลัดตกหกล้มในผู้ป่วยกลุ่มนี้มาก่อน ทั้งนี้ยังได้รับข้อเสนอแนะจากผู้เยี่ยมสํารวจของสถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาลเกี่ยวกับประเด็นการทำวิจัยเพื่อหาแนวทางแก้ปัญหาด้านการพลัดตกหกล้ม ดังนั้นการพัฒนารูปแบบการจัดการการดูแลผู้ป่วยเพื่อป้องกันการพลัดตกหกล้มในหอผู้ป่วยที่มีความพิการ จึงมีความจำเป็นในการมุ่งพัฒนางานด้านความปลอดภัยจากการพลัดตกหกล้ม ป้องกันและลดอุบัติการณ์การพลัดตกหกล้มในกลุ่มผู้ป่วยที่มีความพิการในหอผู้ป่วยตามวิสัยทัศน์ของโรงพยาบาล

วัตถุประสงค์วิจัย

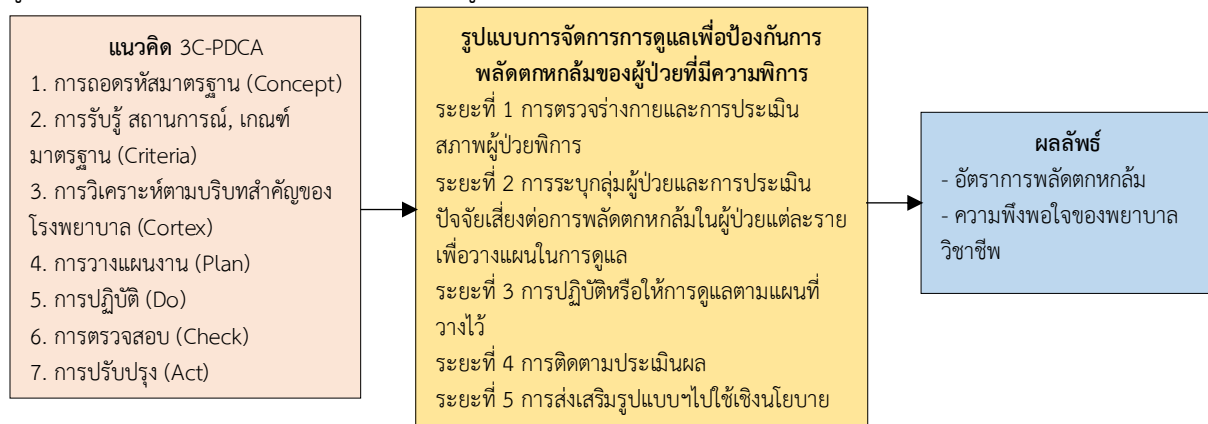
1. เพื่อสร้างรูปแบบการจัดการการดูแลเพื่อป้องกันการพลัดตกหกล้มของผู้ป่วยที่มีความพิการในหอผู้ป่วยโรงพยาบาลทหารผ่านศึก
2. เพื่อศึกษาผลลัพธ์ของรูปแบบการจัดการการดูแลเพื่อป้องกันการพลัดตกหกล้มของผู้ป่วยที่มีความพิการในหอผู้ป่วย โรงพยาบาลทหารผ่านศึก
 - 2.1 เพื่อศึกษาอัตราการพลัดตกหกล้มหลังการใช้รูปแบบการจัดการการดูแลเพื่อป้องกันการพลัดตกหกล้มของผู้ป่วยที่มีความพิการในหอผู้ป่วย โรงพยาบาลทหารผ่านศึก
 - 2.2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของพยาบาลวิชาชีพหลังการใช้รูปแบบการจัดการการดูแลเพื่อป้องกันการพลัดตกหกล้มของผู้ป่วยที่มีความพิการในหอผู้ป่วย โรงพยาบาลทหารผ่านศึก

สมมติฐานวิจัย

อัตราการพลัดตกหกล้มลดลงหลังการใช้รูปแบบการจัดการการดูแลเพื่อป้องกันการพลัดตกหกล้มของผู้ป่วยที่มีความพิการ

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดการพัฒนาแบบการจัดการการดูแลเพื่อป้องกันการพลัดตกหกล้มในผู้ป่วยที่มีความพิการในหอผู้ป่วย โรงพยาบาลทหารผ่านศึก ประกอบด้วย 1) พัฒนาโดยใช้แนวคิดการพัฒนางานคุณภาพงานโรงพยาบาลของสถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล (The Healthcare Accreditation Institute (Public Organization), 2022) 3C-PDCA ได้แก่ 1.1) 3C การถอดรหัสมาตรฐาน (Concept) การรับรู้สถานการณ์ เกณฑ์มาตรฐาน (Criteria) และการวิเคราะห์ตามบริบทสำคัญของโรงพยาบาล (Cortex) 1.2) การวางแผนงาน (Plan) 1.3) การปฏิบัติ (Do) 1.4) การประเมินผล (Check) และ 1.5) การปรับปรุงและการนำไปใช้ (Act) 2) รูปแบบฯ ที่สร้างได้ มี 5 ระยะ ประกอบด้วย ระยะที่ 1 การตรวจร่างกายและการประเมินสภาพผู้ป่วยพิการ ระยะที่ 2 การระบุกลุ่มผู้ป่วยและการประเมินปัจจัยเสี่ยงต่อการพลัดตกหกล้มในผู้ป่วยแต่ละรายเพื่อวางแผนในการดูแล ระยะที่ 3 การปฏิบัติหรือให้การดูแลตามแผนที่วางไว้ ระยะที่ 4 การติดตามประเมินผล และระยะที่ 5 การส่งเสริมรูปแบบฯ ไปใช้เชิงนโยบาย และ 3) ผลลัพธ์หลังการใช้รูปแบบฯ ได้แก่ อัตราการพลัดตกหกล้มของผู้ป่วยพิการ และ ความพึงพอใจของพยาบาล ดังแสดงในภาพ 1

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ดำเนินการ 2 ระยะดังนี้

ระยะที่ 1 การสร้างรูปแบบการจัดการการดูแลเพื่อป้องกันการพลัดตกหกล้มของผู้ป่วยที่มีความพิการในหอผู้ป่วย โรงพยาบาลทหารผ่านศึก โดยดำเนินการตั้งแต่เดือน มี.ค.- ก.ค. 2566 โดยมีการดำเนินการ 2 ขั้นตอนดังนี้
ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพการณ์ (3C) ดำเนินการศึกษาและวิเคราะห์สถานการณ์การพลัดตกหกล้มในโรงพยาบาลทหารผ่านศึก มีการดำเนินการดังนี้ 1) การถอดรหัสมาตรฐาน (Concept) ทบทวนมาตรฐานตามสถานการณ์ความปลอดภัยและการพลัดตกหกล้มโรงพยาบาลและคำแนะนำจากคณะผู้เยี่ยมสำรวจเพื่อต่ออายุการรับรองคุณภาพสถานพยาบาล 2) การรับรู้สถานการณ์ (Criteria) ผู้วิจัยอ้างอิงจากหลักฐานเชิงประจักษ์ผ่านทะเบียนความเสี่ยงระดับโรงพยาบาล ทบทวนตัวชี้วัดเกี่ยวกับการพลัดตกหกล้ม ตลอดจนมีการวิเคราะห์การพลัดตกหกล้ม เพื่อให้รับรู้ถึงสถานการณ์การพลัดตกหกล้มในโรงพยาบาลอย่างครอบคลุม และ 3) การวิเคราะห์ตามบริบทสำคัญของโรงพยาบาล (Context) ผู้วิจัยระบุกลุ่มผู้ป่วยที่มีความจำเป็นในการพัฒนารูปแบบฯ ให้สอดคล้องกับกลุ่มผู้ป่วยสำคัญ และเป็นกลุ่มที่มีความชุกในการเกิดอุบัติเหตุหรือเป็นกลุ่มหลักของโรงพยาบาลตามบริบทของโรงพยาบาลทหารผ่านศึก

ขั้นตอนที่ 2 การวางแผนดำเนินการ (Plan) เป็นขั้นตอนการวางแผนดำเนินการในการสร้างรูปแบบฯ มีการดำเนินการดังนี้ 1) ผู้วิจัยได้มีการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ร่วมกับการวิเคราะห์สภาพการณ์ 2) นำข้อมูลที่ได้มาสร้างแนวประเด็นคำถามการสนทนากลุ่ม (Focus Group) โดยผ่านการตรวจจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน และปรับปรุงแนวประเด็นคำถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิและอาจารย์ที่ปรึกษาก่อนนำไปใช้

สนทนากลุ่ม 3) นำแนวประเด็นคำถามการสนทนากลุ่ม มาสนทนากลุ่มกับผู้ให้ข้อมูลหลัก ประกอบด้วย แพทย์ผู้ดูแลผู้ป่วย จำนวน 3 คน ผู้บริหารทางการพยาบาล จำนวน 3 คน พยาบาลผู้ดูแลผู้ป่วย จำนวน 3 คน และผู้ป่วยที่มีความพิการ จำนวน 9 คน รวมทั้งหมดจำนวน 18 คน 4) นำข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่ม และจากการทบทวนเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาร่างรูปแบบการจัดการการดูแลเพื่อป้องกันการพลัดตกหกล้มของผู้ป่วยที่มีความพิการในหอผู้ป่วย โรงพยาบาลทหารผ่านศึก ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน ตรวจสอบพร้อมดำเนินการแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งรูปแบบที่ได้ประกอบด้วย 5 ระยะ ได้แก่ (1) การตรวจร่างกายและการประเมินสภาพผู้ป่วยพิการ (2) การระบุกลุ่มผู้ป่วยและการประเมินปัจจัยเสี่ยงต่อการพลัดตกหกล้มในผู้ป่วยแต่ละรายเพื่อวางแผนในการดูแล (3) การปฏิบัติหรือให้การดูแลตามแผนที่วางไว้ (4) การติดตามประเมินผล และ (5) การส่งเสริมรูปแบบการจัดการการดูแลเพื่อป้องกันการพลัดตกหกล้มของผู้ป่วยที่มีความพิการ ไปใช้ในเชิงนโยบาย 5) ร่างรูปแบบฯ ที่ได้รับการปรับปรุงแล้วมาจัดทำคู่มือการใช้ เพื่อนำไปทดลองใช้กับพยาบาลผู้ดูแลผู้ป่วย จำนวน 3 คน และผู้ป่วยที่มีความพิการในหอผู้ป่วย จำนวน 10 คน ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ หอผู้ป่วยอาคาร 1 ชั้น 4 และ อาคาร 1 ชั้น 5 ระยะเวลา 2 สัปดาห์ และ 6) ผู้วิจัยประเมินผลการใช้รูปแบบฯ และปรับปรุงแบบประเมินปัจจัยเสี่ยงต่อการพลัดตกหกล้มสำหรับผู้ป่วยที่มีความพิการ ก่อนนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

ระยะที่ 2 ศึกษาผลลัพธ์ของรูปแบบการจัดการการดูแลเพื่อป้องกันการพลัดตกหกล้มในผู้ป่วยที่มีความพิการ โรงพยาบาลทหารผ่านศึก โดยใช้รูปแบบวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) แบบแผนการวิจัยหนึ่งกลุ่มวัดผลก่อนหลัง (One Group Pretest-Posttest Design) ดำเนินการตั้งแต่เดือน ส.ค.- ก.ย. 2566 โดยมีการดำเนินการ 3 ขั้นตอนดังนี้ ประกอบด้วย

ขั้นตอนที่ 1 การปฏิบัติ (Do) เป็นการนำรูปแบบฯ ไปใช้ในกลุ่มตัวอย่าง คือ พยาบาลวิชาชีพ จำนวน 12 คน และผู้ป่วยที่มีความพิการในหอผู้ป่วย จำนวน 30 คน โดยผู้วิจัยแนะนำให้รูปแบบฯ ไปใช้ทุกวันและผู้วิจัยทำการติดตามเป็นระยะ ใช้ระยะเวลาในการดำเนินการ 7 สัปดาห์ มีการดำเนินการดังนี้ 1) สัปดาห์ที่ 1 การแนะนำรูปแบบฯ ให้แก่พยาบาลวิชาชีพผู้ดูแลผู้ป่วยเพื่อสื่อสารเกี่ยวกับเนื้อหาการใช้รูปแบบฯ ก่อนนำสู่การปฏิบัติ 1 ครั้ง ระยะเวลา 3 ชั่วโมง/หอผู้ป่วย 2) สัปดาห์ที่ 2 การตรวจร่างกายและการประเมินสภาพผู้ป่วยที่มีความพิการ และการระบุกลุ่มผู้ป่วยและประเมินปัจจัยเสี่ยงต่อการพลัดตกหกล้มในผู้ป่วยแต่ละรายเพื่อวางแผนการดูแล 3) สัปดาห์ที่ 3 - 7 การปฏิบัติหรือให้การดูแลตามแผนที่วางไว้ พยาบาลวิชาชีพนำรูปแบบฯ ซึ่งเป็นการให้การดูแลผู้ป่วยภายหลังการระบุกลุ่มผู้ป่วยที่ได้จากการตรวจร่างกาย การประเมินสภาพความพิการ และประเมินปัจจัยเสี่ยงต่อการพลัดตกหกล้มแล้ว พยาบาลทำการจำแนกกลุ่ม วางแผน การดูแลและให้การดูแลผู้ป่วยแต่ละรายอย่างเหมาะสม และมีการใช้รูปแบบฯ ปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ โดยผู้วิจัยมีการติดตามการใช้รูปแบบการจัดการการดูแลเพื่อป้องกันการพลัดตกหกล้มของผู้ป่วยที่มีความพิการในแต่ละสัปดาห์ ดังนี้ สัปดาห์ที่ 3 ติดตามการประเมินผู้ป่วยโดยใช้แบบประเมินปัจจัยเสี่ยงต่อการพลัดตกหกล้มสำหรับผู้ป่วยพิการ การระบุกลุ่มผู้ป่วยที่มีความเสี่ยงต่อการพลัดตกหกล้ม การวางแผนการดูแลเพื่อป้องกันการพลัดตกหกล้ม สัปดาห์ที่ 4 ติดตามการดูแลผู้ป่วยแต่ละรายเพื่อป้องกันการพลัดตกหกล้มตามแผนที่วางไว้ สัปดาห์ที่ 5 ติดตามการลงบันทึกในแบบบันทึกต่างๆ สัปดาห์ที่ 6 ติดตามผลการส่งเสริมและฟื้นฟูสภาพผู้ป่วยโดยการทักทายภาพบำบัด และการออกกำลังกายสำหรับผู้ป่วยที่มีความพิการที่ใช้อุปกรณ์ช่วยในการเคลื่อนไหวร่างกาย สัปดาห์ที่ 7 ติดตามกำกับการใช้กิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมในสังคมอย่างปลอดภัยจากการพลัดตกหกล้ม

ขั้นตอนที่ 2 การติดตามประเมินผล (Check) เพื่อศึกษาอัตราการพลัดตกหกล้มหลังการใช้รูปแบบฯ เป็นการตรวจสอบหลังการใช้รูปแบบฯ พบว่า 1) ตัวชี้วัดและบัญชีความเสี่ยงของหน่วยงาน พบว่าอัตราการพลัดตกหกล้มลดลง และ 2) รูปแบบฯ มีความชัดเจนและมีความเฉพาะเจาะจงกับบริบทของผู้ป่วยที่มีความพิการ

ขั้นตอนที่ 3 การปรับปรุงและนำไปใช้ (Act) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของพยาบาลวิชาชีพหลังการใช้รูปแบบฯ เป็นการทบทวนผลลัพธ์ที่ได้จากการตรวจสอบรูปแบบฯ เพื่อนำมาสู่การปรับปรุงอย่างเหมาะสม โดยมีการแก้ไข

ปรับปรุง ได้แก่ 1) ปรับปรุงแบบประเมินปัจจัยเสี่ยงต่อการพลัดตกหกล้มเพื่อให้พยาบาลผู้ประเมินเข้าใจง่ายมากขึ้น และสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการประเมินไปเป็นข้อวินิจฉัยทางการพยาบาลได้ 2) ปรับปรุงแผนการดูแล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร คือ ทีมสหสาขาวิชาชีพ ประกอบด้วยผู้บริหารทางการพยาบาล 14 คน พยาบาลวิชาชีพ 12 คน แพทย์ 7 คน และผู้ป่วยที่มีความพิการในหอผู้ป่วยโรงพยาบาลทหารผ่านศึก 112 คน รวม 145 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 1 เมษายน 2566)

2. ผู้ให้ข้อมูล/กลุ่มตัวอย่าง แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

2.1 ผู้ให้ข้อมูลสำหรับสนทนากลุ่ม เลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ได้แก่ ทีมสหสาขาวิชาชีพ จำนวน 9 คน ประกอบด้วยแพทย์ จำนวน 3 คน ผู้บริหารทางการพยาบาล จำนวน 3 คน พยาบาลวิชาชีพ จำนวน 3 คน และผู้ป่วยจำนวน 9 คน โดยเป็นผู้ป่วยที่พักรักษาตัวในหอผู้ป่วยทหารผ่านศึกพิการ อาคาร 2 ชั้น 3 จำนวน 3 คน อาคาร 2 ชั้น 4 จำนวน 3 คน และอาคาร 2 ชั้น 7 จำนวน 3 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างสำหรับการใช้รูปแบบฯ คือ พยาบาลวิชาชีพ จำนวน 12 คน เลือกแบบเจาะจง ที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยทหารผ่านศึกพิการอาคาร 2 ชั้น 3 อาคาร 2 ชั้น 4 และอาคาร 2 ชั้น 7 และผู้ป่วยที่มีความพิการที่นอนพักรักษาตัวในหอผู้ป่วย อาคาร 2 ชั้น 3 อาคาร 2 ชั้น 4 และอาคาร 2 ชั้น 7 ขนาดกลุ่มตัวอย่างได้มาจากการคำนวณด้วยสูตร G*power 3.0.10 โดยให้ค่า Effect Size = 0.5 และกำหนด $\alpha = .05$, Power = .08 ได้กลุ่มตัวอย่าง 27 คน และเพื่อป้องกันการสูญหายจึงเก็บเพิ่มร้อยละ 10 เป็นกลุ่มตัวอย่าง 30 คน โดยแต่ละหอผู้ป่วยมีความคล้ายคลึงกันผู้วิจัยจึงใช้การเลือกแบบจับฉลากหอผู้ป่วยละ 10 คน รวมทั้งสิ้น 30 คน ผู้วิจัยอ้างอิงจากงานวิจัยที่ใกล้เคียงกัน คือ การศึกษาผลของโปรแกรมการป้องกันการพลัดตกหกล้มของ Thongsumrit & Meebunmak (2022)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มี 2 ชุด คือ ชุดที่ 1 สำหรับทีมสหสาขาวิชาชีพ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด แผนกที่ปฏิบัติงาน ประสบการณ์การทำงานในโรงพยาบาลทหารผ่านศึก และประสบการณ์ในการดูแลผู้ป่วยที่มีความพิการ จำนวน 6 ข้อ ชุดที่ 2 สำหรับผู้ป่วย ประกอบด้วย อายุ หอผู้ป่วยที่นอนพักรักษาตัว โรคประจำตัว ประวัติการพลัดตกหกล้ม และระยะเวลาในการนอนพักรักษาตัวในโรงพยาบาล จำนวน 5 ข้อ โดยข้อคำถามเป็นแบบเติมคำ และ Check List

ส่วนที่ 2 แนวประเด็นคำถามการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สำหรับทีมสหสาขาวิชาชีพ จำนวน 3 ข้อ และสำหรับผู้ป่วย จำนวน 6 ข้อ

ส่วนที่ 3 แบบประเมินปัจจัยเสี่ยงต่อการพลัดตกหกล้มสำหรับผู้ป่วยที่มีความพิการ ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งพัฒนามาจากแนวคิดของการประเมินปัจจัยเสี่ยงต่อการพลัดตกหกล้มของ เฮนดริคซ์ (Hendrich, 2013) และปรับปรุงแบบวัดของ Kullavaniteewat, Sorachaimetha, Chiarat, Kittichaised, Radabutr, & Boonprasop (2020) ข้อคำถามเป็นแบบเลือกตอบ มีจำนวน 13 ข้อ คะแนนเต็มรวมมีค่า 0 - 20 และมีเกณฑ์การแปลผลคะแนนตามแนวคิดของเฮนดริคซ์ (Hendrich, 2013) คะแนนรวม 0 หมายถึง มีความเสี่ยงต่อการพลัดตกหกล้มต่ำ คะแนนรวม 1-4 หมายถึง มีความเสี่ยงต่อการพลัดตกหกล้มปานกลาง และคะแนนรวม ≥ 5 หมายถึง มีความเสี่ยงต่อการพลัดตกหกล้มสูง

ส่วนที่ 4 รูปแบบฯ โดยผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ร่วมกับข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่ม และประยุกต์ใช้แนวคิดการพัฒนาคุณภาพโรงพยาบาล 3C-PDCA เป็นขั้นตอนในการสร้างรูปแบบฯ ร่วมกับแนวคิดการจัดการดูแลผู้ป่วยเพื่อป้องกันการพลัดตกหกล้มในโรงพยาบาลของ LeLaurin & Shorr (2019) และ แนวคิดการดูแลผู้ป่วยเพื่อฟื้นฟูสภาพความพิการของ Waewaram, (2017) เป็นการจัดการดูแลเพื่อป้องกันการพลัดตกหกล้มในหอผู้ป่วยที่มีความพิการ

ส่วนที่ 5 แบบบันทึกอัตราการเกิดอุบัติเหตุการพลัดตกหกล้มของผู้ป่วยที่มีความพิการในหอผู้ป่วย หลังการใช้รูปแบบ ฯ ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เป็นแบบเดิมค่าและ Check List จำนวน 10 ข้อ

ส่วนที่ 6 แบบประเมินความพึงพอใจของพยาบาลวิชาชีพหลังการใช้รูปแบบ ฯ ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และปรับปรุงแบบประเมินของ Wilairat (2018) ข้อคำถาม จำนวน 13 ข้อ เป็นแบบมาตรวัดประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตั้งแต่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด มีเกณฑ์การให้คะแนน 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ เกณฑ์การแปลผลคะแนนความพึงพอใจของ Best & Kahn (2006)

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การหาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ผู้วิจัยนำแนวประเด็นคำถามการสนทนากลุ่ม แบบประเมินปัจจัยเสี่ยงต่อการพลัดตกหกล้ม และแบบประเมินความพึงพอใจของพยาบาลวิชาชีพ ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ประกอบด้วย แพทย์เฉพาะทางผู้เชี่ยวชาญด้านกระดูกและข้อที่มีประสบการณ์การตรวจรักษาและดูแลผู้ป่วยที่มีความพิการไม่น้อยกว่า 5 ปี 1 คน อายุรแพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านการดูแลผู้ป่วยที่มีความพิการไม่น้อยกว่า 5 ปี 1 คน ผู้บริหารทางการพยาบาลที่มีประสบการณ์ทางการบริหารทางการพยาบาลไม่ต่ำกว่า 10 ปี 1 คน พยาบาลวิชาชีพที่มีความเชี่ยวชาญด้านการดูแลผู้ป่วยเพื่อป้องกันการพลัดตกหกล้มในโรงพยาบาลและมีประสบการณ์ในการทำงานไม่น้อยกว่า 10 ปี 1 คน อาจารย์พยาบาลที่มีความเชี่ยวชาญด้านรูปแบบการจัดการดูแลผู้ป่วยเพื่อป้องกันการพลัดตกหกล้ม 1 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของข้อคำถาม ความสอดคล้องและความครอบคลุมของเนื้อหา และการใช้ภาษา พร้อมทั้งปรับปรุงและแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ หลังจากนั้นผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์คัดเลือกค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่า .50 (Santikul, 2014) โดยแนวประเด็นคำถามการสนทนากลุ่ม มีค่าความสอดคล้องอยู่ระหว่าง .80 - 1.00 แบบประเมินปัจจัยเสี่ยงต่อการพลัดตกหกล้ม มีค่าความสอดคล้องอยู่ระหว่าง .60 - 1.00 และแบบประเมินความพึงพอใจของพยาบาลวิชาชีพ มีค่าความสอดคล้องอยู่ระหว่าง .80 - 1.00 โดยค่าความสอดคล้องมากกว่า 0.50 จึงสามารถใช้ได้

การตรวจสอบความเที่ยง (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบประเมินปัจจัยเสี่ยงต่อการพลัดตกหกล้มที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) โดยพยาบาลเป็นผู้ใช้แบบประเมิน ฯ จำนวน 10 คน เลือกแบบเจาะจงโดยเป็นพยาบาลที่ดูแลผู้ป่วยพิการในหอผู้ป่วยศัลยกรรมทั่วไปและหอผู้ป่วยศัลยกรรมกระดูกและข้อ หาค่าความเที่ยง โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbrach's Alpha Coefficient) ได้ค่าเท่ากับ .80

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนการทดลอง

1. ผู้วิจัยเสนอโครงการวิจัยต่อคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ของสาขาวิชาพยาบาลศาสตรมหาวิทาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เมื่อได้รับการรับรองจริยธรรมแล้วผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองตามขั้นตอนที่กำหนดไว้
2. ผู้วิจัยทำหนังสือผ่านผู้อำนวยการโรงพยาบาลทหารผ่านศึก เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยและขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โรงพยาบาลทหารผ่านศึก
3. เมื่อได้รับหนังสืออนุมัติแล้วผู้วิจัยเข้าพบผู้บริหารพยาบาลและคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงโรงพยาบาลทหารผ่านศึกเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์และขั้นตอนในการทำวิจัย ขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. สํารวจกลุ่มตัวอย่าง คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เจาะจงตามเกณฑ์และคุณสมบัติที่กำหนด
5. ผู้วิจัยขออนุญาตเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง แนะนำตนเอง อธิบายวัตถุประสงค์ของการทำวิจัย ประโยชน์ของการวิจัยและขั้นตอนการรวบรวมข้อมูล ขอความร่วมมือในการทำวิจัยกับกลุ่มตัวอย่าง พร้อมทั้งพิกัดสิทธิกลุ่มตัวอย่างในการเข้าร่วมการวิจัย

6. ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลด้านประวัติการพลัดตกหกล้มของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ป่วยที่มีความพิการจำนวน 30 คนในช่วง 1-2 เดือนที่ผ่านมา และบันทึกอัตราการพลัดตกหกล้มของผู้ป่วยพิการก่อนใช้รูปแบบฯลงในแบบบันทึกการติดตามอัตราการพลัดตกหกล้มก่อนและหลังการใช้รูปแบบฯ

ขั้นตอนทดลอง

สัปดาห์ที่ 1 การแนะนำรูปแบบฯ มอบสื่อสัญลักษณ์ ป้าย แผ่นพับ คู่มือการใช้งานรูปแบบฯ และอธิบายการใช้สื่อสัญลักษณ์ต่าง ๆ สอนการใช้คู่มือให้แก่กลุ่มตัวอย่างที่เป็นพยาบาลผู้ดูแลผู้ป่วย พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ซักถามข้อสงสัย ระยะเวลา 3 ชั่วโมง/หออผู้ป่วย

สัปดาห์ที่ 2 การตรวจร่างกายและการประเมินสภาพผู้ป่วยที่มีความพิการ และการระบุกลุ่มผู้ป่วยและประเมินปัจจัยเสี่ยงต่อการพลัดตกหกล้มในผู้ป่วยแต่ละรายเพื่อวางแผนการดูแล

สัปดาห์ที่ 3 ติดตามการประเมินผู้ป่วยโดยใช้แบบประเมินปัจจัยเสี่ยงต่อการพลัดตกหกล้มสำหรับผู้พิการ การระบุกลุ่มผู้ป่วยที่มีความเสี่ยงต่อการพลัดตกหกล้ม และการวางแผนการดูแลเพื่อป้องกันการพลัดตกหกล้ม

สัปดาห์ที่ 4 ติดตามการดูแลผู้ป่วยแต่ละรายเพื่อป้องกันการพลัดตกหกล้มตามแผนที่วางไว้

สัปดาห์ที่ 5 ติดตามการลงบันทึกในแบบบันทึกต่าง ๆ

สัปดาห์ที่ 6 ติดตามผลการส่งเสริมและฟื้นฟูสภาพผู้ป่วยพิการโดยการถ่ายภาพบำบัด และการออกกำลังกายสำหรับผู้ป่วยที่มีความพิการที่ใช้อุปกรณ์ช่วยในการเคลื่อนไหวร่างกาย

สัปดาห์ที่ 7 ติดตามกำกับการใช้กิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมในสังคมอย่างปลอดภัยจากการพลัดตกหกล้ม เช่น กิจกรรม “KNOW FALL- NO FALL” โดยติดตามผลลัพธ์ของการใช้กิจกรรมและปรับปรุงให้มีความเหมาะสม โดยคำนึงถึงสภาพทัศนคติของผู้ป่วยเป็นหลัก

ขั้นหลังการทดลอง

1. สัปดาห์ที่ 8 การติดตามประเมินผลอัตราการพลัดตกหกล้มของผู้ป่วยที่มีความพิการหลังการใช้รูปแบบฯ และความพึงพอใจของพยาบาลวิชาชีพหลังการใช้รูปแบบฯ โดยมีการส่งเสริมให้นำรูปแบบฯ ไปใช้ในเชิงนโยบาย

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างวิเคราะห์ โดยใช้สถิติพรรณนา คือ จำนวนและร้อยละ
2. วิเคราะห์ข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม โดยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)
3. วิเคราะห์การประเมินความพึงพอใจของพยาบาลวิชาชีพหลังการใช้รูปแบบฯ โดยใช้สถิติพรรณนา คือ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
4. วิเคราะห์อัตราการพลัดตกหกล้มหลังใช้รูปแบบฯ โดยใช้สถิติพรรณนา คือ จำนวนและร้อยละ และการหาสถิติ Fisher's Exact test

จริยธรรมวิจัย

โครงการวิจัยนี้ได้ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์สาขาวิชาพยาบาลศาสตรมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช หมายเลข 13/2566 ลงวันที่ 8 พฤษภาคม 2566

ผลการวิจัย

1. รูปแบบฯ ประกอบด้วย 5 ระยะ ดังนี้ 1) การตรวจร่างกายและการประเมินสภาพผู้ป่วยพิการ 2) การระบุกลุ่มผู้ป่วยและการประเมินปัจจัยเสี่ยงต่อการพลัดตกหกล้มในผู้ป่วยแต่ละรายเพื่อวางแผนในการดูแล 3) การปฏิบัติหรือให้การดูแลตามแผนที่วางไว้ 4) การติดตามประเมินผล และ 5) การส่งเสริมรูปแบบฯ ไปใช้ในเชิงนโยบาย

2. ผลลัพธ์ของรูปแบบฯ

2.1 ข้อมูลส่วนบุคคล

2.1.1 พยาบาลวิชาชีพ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 26-35 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยทหารผ่านศึกพิการที่หอผู้ป่วยอาคร 2 ชั้น 4 ร้อยละ 41.67 ประสบการณ์การทำงานในโรงพยาบาลทหารผ่านศึก มากกว่า 5 ปีขึ้นไป ร้อยละ 75 ประสบการณ์ในการดูแลผู้ป่วยที่มีความพิการในหอผู้ป่วยโรงพยาบาลทหารผ่านศึก มากกว่า 5 ปีขึ้นไป ร้อยละ 41.67

2.1.2 ผู้ป่วยที่มีความพิการในหอผู้ป่วย โรงพยาบาลทหารผ่านศึกพบว่า ส่วนใหญ่อายุระหว่าง 61-70 ปี ร้อยละ 43.33 นอนพักหอผู้ป่วยอาคร 2 ชั้น 7 มากที่สุด ร้อยละ 36.67 มีโรคประจำตัว ร้อยละ 56.67 โดยเป็นโรคไข้มันในเลือดสูง โรคความดันโลหิตสูงและไข้มันในเลือดสูง ร้อยละ 13.34 เท่ากัน นอนพักรักษาตัวในโรงพยาบาลเป็นระยะเวลา 6 - 10 ปี ร้อยละ 40 ประวัติการพลัดตกหกล้มในช่วง 1-2 เดือนที่ผ่านมา ไม่มีประวัติการพลัดตกหกล้มและมีประวัติการพลัดตกหกล้ม ร้อยละ 50 เท่ากัน

2.2 อัตราการพลัดตกหกล้มหลังการใช้รูปแบบการจัดการการดูแลเพื่อป้องกันการพลัดตกหกล้มของผู้ป่วยที่มีความพิการในหอผู้ป่วย โรงพยาบาลทหารผ่านศึก

ตาราง 1 เปรียบเทียบอัตราการพลัดตกหกล้มก่อนและหลัง การนำรูปแบบฯ ไปใช้

รูปแบบฯ	การเกิดพลัดตกหกล้ม		Fisher's Exact	p-value
	พลัดตกหกล้ม	ไม่พลัดตกหกล้ม		
ก่อนใช้	15	15	.143	<.001
หลังใช้	2	28		

จากตาราง 1 พบว่า อัตราการพลัดตกหกล้มของผู้ป่วยที่มีความพิการในหอผู้ป่วย โรงพยาบาลทหารผ่านศึกหลังใช้รูปแบบฯ ต่ำกว่าก่อนใช้รูปแบบฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

2.3 ความพึงพอใจของพยาบาลวิชาชีพต่อการใช้รูปแบบการจัดการการดูแลเพื่อป้องกันการพลัดตกหกล้มของผู้ป่วยที่มีความพิการในหอผู้ป่วย โรงพยาบาลทหารผ่านศึก

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของพยาบาลวิชาชีพต่อการใช้รูปแบบฯ

คะแนนความพึงพอใจของพยาบาลวิชาชีพ	M	SD	ระดับ
1. เนื้อหามีความครอบคลุมและทันสมัย	4.83	0.39	มากที่สุด
2. ความเข้าใจง่าย	4.67	0.49	มากที่สุด
3. การนำไปใช้ง่าย	4.67	0.49	มากที่สุด
4. ความมั่นใจในการวางแผนให้การดูแลผู้ป่วยที่มีความพิการมากขึ้น	4.92	0.29	มากที่สุด
5. ความเหมาะสมกับบริบทของผู้ป่วยที่มีความพิการ	5.00	0.00	มากที่สุด
6. การสร้างความมั่นใจในการทำงานมากขึ้น	5.00	0.00	มากที่สุด
7. การส่งเสริมทักษะต่อข้อวินิจฉัยทางการพยาบาล	4.67	0.49	มากที่สุด
8. การส่งเสริมการวางแผนการพยาบาลอย่างมีระบบ	4.92	0.29	มากที่สุด
9. ส่งเสริมการสื่อสารที่ดี	5.00	0.00	มากที่สุด
10. ความมั่นใจในการดูแลต่อเนื่อง	5.00	0.00	มากที่สุด
11. การกำกับติดตามมีความเหมาะสม	4.92	0.29	มากที่สุด
12. การส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาอย่างเป็นระบบ	4.92	0.29	มากที่สุด
13. ความพึงพอใจโดยรวมต่อการใช้รูปแบบฯ	4.92	0.29	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.88	0.18	มากที่สุด

จากตาราง 2 พบว่า พยาบาลวิชาชีพมีความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการจัดการการดูแลเพื่อป้องกันการพลัดตกหกล้มของผู้ป่วยที่มีความพิการในหอผู้ป่วย โรงพยาบาลทหารผ่านศึก โดยรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($M = 4.88$, $SD = 0.18$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนระดับความพึงพอใจมากที่สุด จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ ความเหมาะสมกับบริบทของผู้ป่วยที่มีความพิการ ($M = 5.00$, $SD = 0.00$) การสร้างความมั่นใจในการทำงานมากขึ้น ($M = 5.00$, $SD = 0.00$) ส่งเสริมการสื่อสารที่ดี ($M = 5.00$, $SD = 0.00$) และความมั่นใจในการดูแลต่อเนื่อง ($M = 5.00$, $SD = 0.00$)

อภิปรายผล

1. รูปแบบการจัดการการดูแลเพื่อป้องกันการพลัดตกหกล้มของผู้ป่วยที่มีความพิการ มีความเหมาะสมกับบริบทผู้ป่วยที่มีความพิการในหอผู้ป่วย โรงพยาบาลทหารผ่านศึก สามารถแก้ปัญหาการพลัดตกหกล้มในกลุ่มผู้ป่วยที่มีความพิการได้ และการใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนาโดยใช้แนวคิด 3C-PDCA ของสถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาลทำให้มีกรอบในการพัฒนาชัดเจน จุดเด่นของรูปแบบฯคือการประเมินสภาพผู้ป่วยที่มีความเฉพาะเจาะจงตามสภาพผู้ป่วยพิการอย่างครอบคลุม การระบุกลุ่มผู้ป่วยโดยใช้แบบประเมินปัจจัยเสี่ยงที่มีความจำเพาะสำหรับผู้ป่วยพิการโดยคำนึงถึงความสามารถในการใช้ชีวิตประจำวันของผู้ป่วยร่วมด้วย ด้านแผนการดูแลเน้นการส่งเสริมกิจกรรมเพื่อฟื้นฟูสภาพ คำนึงถึงการพิทักษ์สิทธิผู้พิการตามความต้องการของผู้ป่วย มีการใช้เทคโนโลยีด้านการใช้เครื่องตรวจจับความเคลื่อนไหวร่างกาย แทนการผูกมัดซึ่งเป็นจุดเด่นและมีความแตกต่างจากแผนการดูแลเพื่อป้องกันการพลัดตกหกล้มอื่น ตลอดจนการส่งเสริมให้รูปแบบฯ ถูกนำไปใช้เชิงนโยบาย สะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อมโยงในการมุ่งแก้ปัญหาเชิงระบบอย่างต่อเนื่องและรูปแบบฯ ที่สร้างได้ ประกอบด้วย 5 ระยะ ได้แก่ 1) การตรวจร่างกายและการประเมินสภาพผู้ป่วยพิการ 2) การระบุกลุ่มผู้ป่วยและการประเมินปัจจัยเสี่ยงต่อการพลัดตกหกล้มในผู้ป่วยแต่ละรายเพื่อวางแผนในการดูแล 3) การปฏิบัติหรือให้การดูแลตามแผนที่วางไว้ 4) การติดตามประเมินผล และ 5) การส่งเสริมรูปแบบฯ ไปใช้เชิงนโยบาย ซึ่งเมื่อนำมาใช้จะเห็นได้ชัดว่า รูปแบบฯ นี้มีความเฉพาะเจาะจงต่อผู้ป่วยที่มีความพิการ อีกทั้งสามารถปรับให้เกิดความทันสมัย เหมาะสมได้อย่างต่อเนื่องตามสถานการณ์และวงล้องานคุณภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Kanmali (2021) พัฒนารูปแบบบริการพยาบาลเพื่อป้องกันการพลัดตกหกล้มของผู้ป่วยที่รักษาตัวในโรงพยาบาลกาฬสินธุ์ที่ใช้แนวคิด PDCA ในการพัฒนารูปแบบการดูแลผลการวิจัย พบว่าสามารถลดจำนวนการพลัดตกหกล้มในโรงพยาบาลได้และผู้ใช้บริการเกิดความพึงพอใจ

2. การศึกษาอัตราการพลัดตกหกล้มหลังการใช้รูปแบบฯ จากการวิจัยพบว่า ภายหลังจากการใช้รูปแบบฯ อัตราการพลัดตกหกล้มลดลงจาก 15 ครั้งเหลือ 2 ครั้ง และเมื่อนำมาทดสอบความแตกต่างไคสแควร์ พบว่า อัตราการพลัดตกหกล้มหลังใช้รูปแบบฯ ต่ำกว่าก่อนใช้รูปแบบฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 สามารถอธิบายได้ว่า เกิดจากพยาบาลผู้ดูแลผู้ป่วยมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินปัจจัยเสี่ยงต่อการพลัดตกหกล้มตามสภาพผู้ป่วยที่มีความพิการโดยใช้แบบประเมินปัจจัยเสี่ยงต่อการพลัดตกหกล้มสำหรับผู้ป่วยที่มีความพิการ ซึ่งผู้วิจัยมีการพัฒนาแบบประเมินของสถาบันฟื้นฟูสภาพของสถาบันสิรินธรของ Kullavaniteewat, Sorachaimetha, Chiarat, Kittichaised, Radabutr, & Boonprasop (2020) ซึ่งพัฒนามาจากการแบบประเมินปัจจัยเสี่ยงต่อการพลัดตกหกล้มของ Hendrich (2013) สอดคล้องกับการศึกษาของ Papol & Khlueinak (2021) พบว่า เครื่องมือประเมินปัจจัยเสี่ยงต่อการพลัดตกหกล้มในผู้สูงอายุที่มีความไวแบบเฉพาะจะจงมากที่สุด คือ แบบประเมินปัจจัยเสี่ยงต่อการพลัดตกหกล้มของเฮนดริคซ์ มีการระบุกลุ่มผู้ป่วยตามสภาพผู้ป่วยพิการแต่ละราย เพื่อวางแผนการดูแลอย่างเป็นระบบ และให้การดูแลอย่างใกล้ชิดและอย่างต่อเนื่องสอดคล้องกับการศึกษาของ Morris & Riordan (2017) ศึกษาการป้องกันพลัดตกหกล้มในโรงพยาบาลพบว่า การประเมินปัจจัยเสี่ยง การระบุผู้ป่วยและระบุกิจกรรมการดูแลที่เหมาะสม สามารถป้องกันการพลัดตกหกล้มได้ พยาบาลผู้ดูแลผู้ป่วยมีการสอนและแนะนำการเฝ้าระวังการพลัดตกหกล้ม โดยสอนการเคลื่อนไหวร่างกายอย่างปลอดภัย เช่น การเคลื่อนย้ายร่างกายจากเตียงไปยังรถเข็นสอดคล้องกับ

การศึกษาของ Tamee (2018) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรรกับการพลัดตกหกล้มของผู้ป่วยในโรงพยาบาล เอกชน พบว่า กิจกรรมที่ทำให้เกิดการพลัดตกหกล้มมากที่สุด คือ การเคลื่อนย้ายเข้า-ออกจากเตียง พยาบาลเป็นผู้ส่งเสริมการฟื้นฟูสภาพพิการ เช่น กระตุ้นการออกกำลังกาย กายภาพบำบัดเพื่อส่งเสริมให้ผู้ป่วยมีความแข็งแรงของกล้ามเนื้อทำให้มีความพร้อมในการเคลื่อนไหวร่างกาย สอดคล้องกับการศึกษาของ Kostseekiaw (2022) ศึกษาการพัฒนารูปแบบการป้องกันการพลัดตกหกล้มในผู้สูงอายุ พบว่า ผลลัพธ์ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อแขนขาช่วยให้การทรงตัวดีขึ้นและสามารถป้องกันการพลัดตกหกล้มได้ พยาบาลเป็นผู้ส่งเสริมการพิทักษ์สิทธิในการได้รับกิจกรรมการเข้าสังคมตามความสามารถของผู้พิการทำให้ผู้ป่วยเกิดความพึงพอใจและรู้สึกมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือในการจัดการดูแล สอดคล้องกับการศึกษาของ Dissara, Ratchatawan, & Arunjit (2022) ศึกษาประสิทธิภาพของโปรแกรมการป้องกันการพลัดตกหกล้มในผู้สูงอายุ พบว่า การรู้สึกมีส่วนร่วมของผู้ป่วยนำไปสู่การทำกิจกรรมเพื่อป้องกันการพลัดตกหกล้มอย่างยั่งยืน

3. การศึกษาความพึงพอใจของพยาบาลวิชาชีพหลังการใช้รูปแบบ ฯ พบว่า คะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของพยาบาลวิชาชีพหลังการใช้รูปแบบ ฯ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.88, SD = 0.18$) อธิบายได้ว่ารูปแบบ ฯ สร้างจากการมีส่วนร่วมของพยาบาลวิชาชีพตั้งแต่การศึกษาสภาพปัญหาของบริบทผู้ป่วยพิการ สถานการณ์การพลัดตกหกล้มในหอผู้ป่วยและบริบทโรงพยาบาลและการวิเคราะห์ความต้องการในการสร้างรูปแบบ ฯ โดยมีการนำแนวคิดการพัฒนางานคุณภาพโรงพยาบาล 3C-PDCA มาใช้ในการร่างรูปแบบ ฯ ทำให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องสามารถใช้ได้จริงและมีความเหมาะสมกับบริบทของผู้ป่วยที่มีความพิการ สามารถป้องกันการพลัดตกหกล้มและลดอัตราการพลัดตกหกล้มลงได้ จึงส่งผลให้พยาบาลวิชาชีพมีความพึงพอใจระดับมากที่สุด สอดคล้องกับการศึกษาของ Kanmali (2021) ศึกษาการพัฒนารูปแบบบริการพยาบาลเพื่อป้องกันการพลัดตกหกล้มของผู้ป่วยที่รับรักษาในโรงพยาบาล พบว่า การใช้แนวคิดพัฒนาคุณภาพงาน (PDCA) ในการสร้างรูปแบบ ฯ ส่งผลให้พยาบาลวิชาชีพมีความพึงพอใจระดับมาก เมื่อพิจารณาความพึงพอใจของพยาบาลวิชาชีพเป็นรายด้าน พบว่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของพยาบาลวิชาชีพที่มีคะแนนสูงสุด คือด้านความเหมาะสมกับบริบทผู้ป่วยที่มีความพิการ อธิบายได้ว่ารูปแบบ ฯ ส่งเสริมให้พยาบาลเข้าใจในปัจจัยเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้กับผู้ป่วยที่มีความพิการทั้งปัจจัยภายใน ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยภายนอก เช่น ระยะเวลาการนอนโรงพยาบาลตามบริบทผู้ป่วย เพศ การมีโรคประจำตัว การได้รับยา เป็นต้น ทำให้พยาบาลสามารถวางแผนในการดูแลได้ง่าย สอดคล้องกับการศึกษาของ Najafpou, Godarzi, Arab, & Yaseri (2019) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพลัดตกหกล้มในโรงพยาบาลพบว่าความเข้าใจในปัจจัยเสี่ยงสามารถวางแผนดูแลและป้องกันการพลัดตกหกล้มในโรงพยาบาลได้ ด้านสร้างความมั่นใจในการทำงานมากขึ้น ด้านส่งเสริมการสื่อสารที่ดี และด้านสร้างความมั่นใจในการดูแลต่อเนื่อง ($M = 5.00$) อธิบายได้ว่ารูปแบบ ฯ มีคู่มือการปฏิบัติงานและออกแบบขอบเขตระยะการดูแลอย่างชัดเจน มีการประเมินสภาพผู้ป่วยพิการ การประเมินปัจจัยเสี่ยงต่อการพลัดตกหกล้มเพื่อระบุกลุ่มผู้ป่วย การบันทึกในแบบบันทึกกิจกรรมการเฝ้าระวังการพลัดตกหกล้ม มีการสื่อสารระหว่างทีมผู้ดูแลและผู้ป่วย เช่น การติดป้ายเตือน ซึ่งการสื่อสารที่ดีส่งผลให้ผู้ป่วยเกิดความรู้สึกถึงการเอาใจใส่และให้ความร่วมมือในการจัดการดูแล รูปแบบ ฯ มีแนวทางปฏิบัติชัดเจนสอดคล้องกับการศึกษาของ Choeychom, Tiplamai, & Thadthong (2019) ศึกษาผลของการใช้แนวทางปฏิบัติในการป้องกันการพลัดตกหกล้ม พบว่าพยาบาลวิชาชีพมีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติตามแนวทางการป้องกันการพลัดตกหกล้มระดับมาก และการศึกษาของ Pruksawan, Kangeena, Phanyainkaew, Ruedee, & Ponwiang (2022) ศึกษาแบบการนิเทศเพื่อป้องกันการพลัดตกหกล้ม พบว่าพยาบาลวิชาชีพมีความพึงพอใจต่อการมีคู่มือการปฏิบัติงาน

การนำผลการวิจัยไปใช้

นำรูปแบบการจัดการการดูแลเพื่อป้องกันการพลัดตกหกล้มของผู้ป่วยที่มีความพิการมาใช้ในการจัดการดูแลผู้ป่วยที่มีความพิการในหอผู้ป่วย โรงพยาบาลทหารผ่านศึก โดยมีกระบวนการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบ ฯ เพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับบริบทผู้ป่วยที่มีความพิการในหอผู้ป่วยมากที่สุด

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

รูปแบบฯ นี้ นำมาใช้กับกลุ่มผู้ป่วยที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหวร่างกายในหอผู้ป่วย ควรมีการนำรูปแบบไปศึกษาเพื่อใช้กับกลุ่มผู้ป่วยอื่นที่มีความเสี่ยงต่อการพลัดตกหกล้ม เช่น ผู้ป่วยหลังได้รับการผ่าตัด หรือผู้ป่วยที่มีการจำกัดการเคลื่อนไหวร่างกายกลุ่มอื่น เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ผู้ป่วยมีความรู้ความเข้าใจส่งผลให้เกิดประสิทธิผลในการป้องกันการพลัดตกหกล้ม

References

- Best, J. W., & Kahn, J. V. (2006). *Research in Education*. Estados Unidos: Pearson Education.
- Center for Rehabilitation Medicine. (2020). *Rehabilitation Service Standards*. (2nd Printing)
Nonthaburi: Sahamit Printing Co., Ltd. (in Thai)
- Choeychom, L., Tiplamai, C. & Thadthong, S. (2019). Abstract effect of fall precaution guideline in the women general ward 1 at Lop Buri center hospital. *Department of Medical Services Journal*, 44(5), 54-61. (in Thai)
- Department of Disease Control. (2023). *Fall in the Elderly*. Retrieved September 19, 2023 from <https://ddc.moph.go.th>. (in Thai)
- Dissara, W., Ratchatawan, R., & Arunjit, S. (2022). Effectiveness of a fall prevention program in the elderly, Tharua sub-district, Mueang district, Nakhon Si Thammarat province. *Journal of Southern Technology*, 15(1), 1-10. (in Thai)
- Division of Medical Assistance & Health Service. (2023). Falls prevention conversation guide for caregivers. Retrieved September 15, 2023 from <http://www.nj.gov/humanservices/dmahs/home/>
- Hendrich, A. (2013). Fall risk assessment for older adults: The hendrich II fall risk model. *The American Journal of Nursing*, 107(11), 1-2.
- Kanmali, Y. (2021). The development of nursing service model to prevent fall in hospitalized patients. *Maharat Nakhonsritammarat Journal*, 4(2), 76-88. (in Thai)
- Kostseekiaw, T. (2022). The Development of falls prevention model for elderly by participation of community partnership networks. *Journal of Khon Kaen Provincial Health Office*, 4(2), 256-269. (in Thai)
- Kullavaniteewat, S., Sorachaimetha, P., Chiarat, S., Kittichaised, R., Radabutr, K. & Boonprasop, S. (2020). A development of personalized care model to prevent falling for patients with impaired mobility receiving rehabilitation in the hospital. *Journal of The Royal Thai Army Nurses*, 21(2), 422-431. (in Thai)
- LeLaurin, J. H. & Shorr, R. I. (2019). Preventing falls in hospitalized patients: state of the science. *HHC Public Access*, 35(2), 273-283.
- Liu, X., Zhu, X., & Song, Y. (2021). Retrospective analysis and nursing management of inpatient falls: Case series. *Medicine*, 100(47), e27977. <https://doi.org/10.1097/MD.00000000000027977>
- Morris, R. & Riordan, S. (2017). Prevention of falls in hospital. *Clinical Medicine*, 17(4), 360-362. doi.10.7861/clinmedicine.17-4-360.

- Nation Office for the Promotion and Development of Quality of Life for Persons with Disabilities. (2022). *Nation Office for the Promotion and Development of Quality of Life for Persons with Disabilities*. Retrieved June 30, 2020 from https://ecard.dep.go.th/nep_all/file/Stat2566/stat_Nov66.pdf. (in Thai)
- Najafpou, Z., Godarzi, Z., Arab, M. & Yaseri, M. (2019). Risk factors for falls in hospital in-patient: A prospective nested case control study. *Health Policy and Management*, 8(5), 300-306.
- Papol, A and Khlueinak, U. (2021). Instruments for assessing fall factors in aging. *EAU Hertage journal Sience and Technology*, 15(1), 11-20. (in Thai)
- Pruksawan, W., Kangeena, O., Panyainkaew, P., Ruedee, S. & Ponwiang, P. (2022). Development of clinical supervision model for prevention falls in hospitalized cancer patients. *The journal of Boromarajonani College of Nursing, Supanburi*, 5(1), 114. (in Thai)
- Santikul, P. (2014). *Social Science Research for Students and Social Welfare and Social Work Practitioners*. Bangkok: Thammasat University Press. (in Thai)
- Tamee, R. (2018). Relationship between the selected factors and inpatient fall in private hospital. *Vajira Nursing Journal*, 20(1), 12-26. (in Thai)
- The Healthcare Accreditation Institute (Public Organization). (2022). *Hospital and Healthcare Standards* (2nd printing). Bangkok: The Healthcare Accreditation Institute (Public Organization). (in Thai)
- Thongsumrit, D., & Meebunmak, Y., (2023). Effect of prevention program for the prevention of repeated falls in the elderly in Watphleng Distric, Ratchaburi Province. *Journal of Research for Health Improvement and Quality of Life*, 17(1) 58-70. (in Thai)
- van Rensburg, R. J., van der Merwe, A., & Crowley, T. (2020). Factors influencing patient falls in a private hospital group in the cape metropole of the western cape. *Health SA Gesondheid*, 25, 1392. doi.org/10.4102/hsag.v25i0.1392
- Veterans General Hospital. (2022). *Risk Profile, Veterans Hospital Quality Development enter, 2019-2022*. Bangkok: Veterans General Hospital. (in Thai)
- Veterans General Hospital. (2022). *Annual Patient Statistics, Veterans Hospital Quality Development enter, 2019-2022*. Bangkok: Veterans General Hospital. (in Thai)
- Veterans Organization. (1967). *Act Veterans Organization, 1967 Volume 84, Chapter 126 Royal Gazette 28 December 1967*. Bangkok: Veterans Organization. (in Thai)
- Waewaram, S. (2017). Rehabilitation nursing care. *Nursing science Journal of Thailand*, 5(4), 4-10. (in Thai)
- Weycer. (2019). *Hospital Fall Data & Claims for Hospital Injuries 2019*. Retrieved November 22, 2019 from <https://weycerlawfirm.com/blog/hospital-fall-data-claims-for-hospital-injuries-2019/>.
- Wilairat, U. (2018). *A Development of Care Model for Patients with* (Master' Degree Thesis). Sukhothai Thammathirat Open University, Nonthaburi. (in Thai)
- World Health Organization. (2021). *Falls*. Retrieved April 26, 2021 from <https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/falls/>.